

Občianske združenie Vráťme mestu život na internete

Vaše Šurianske noviny pokračujú...

Vážení občania, potencónálni čitatelia! Dnes sme pre Vás pripravili ďalšie číslo Šurianskych novín, ktoré si môžete vyhľadať na internete, respektíve na našej web stránke <http://www.watson.sk> v sekcii Šurany. Vydavateľom a editorom Šurianskych novín, s podtitulkom Vráťme mestu život je občianske združenie toho istého názvu, ktorého predsedom je Ján Štark. Touto cestou sa obraciam aj na vás, čitateľov, vrátane potencónálnych prispievateľov, aby ste prispeli k skvalitneniu týchto jediných novín v meste Šurany, ktoré okrem toho, že potrebujú široký potenciál čitateľov, potrebujú aj ich tvorcov a dopisovateľov, pretože sa uvažuje o ich vydávaní aj v tlačenej podobe.

(tvorcovia novín)

Podujatie z tých vydarenejších

Mederčina ožila

Samozrejme, keď sa píše o nejakom podujatí v médiách, dáva sa mu v ten deň takpovediac „na nohách“,

prívlastok vydarené, pozoruhodné, zaujímavé čo je pochopiteľné, pretože ináč by nemalo význam o ňom priniesť čo i len riadok. Takýmto podujatím s visačkou „NAJ“ bola aj nedávna akcia, ktorá sa konala z príležitosti Dňa detí v známom rekreačnom stredisku Mederčina. I keď s krátkym odstupom času, vraciam sa k nej slovom i obrazom, pretože si zaslúži viac pozornosti. Najmä preto, že organizátori pripravili pre tých najmenších veľmi pestré a zaujímavé takmer celodenné podujatie. A tiež preto, že sa na ňom zúčastnilo nespočetné množstvo detí väčšinou v doprovide svojich rodičov. Inými slovami, celá Mederčina bola

proste „ožila“. Pričinili sa o to pred-

všetkým hlavnými organizátormi tohto

Súťaž mladých talentov

Dom Matice slovenskej v Šuranych usporiadal nedávno 6. ročník speváckej súťaže Šuriansky zlatý slávik. Zúčastnilo sa na nej jedenásť mladých speváckych talentov. Niektorí z nich stáli na pódiu po prvý raz, no ďalší sú viac-menej, známymi tvármi z podobných speváckych podujatí. Najmladším z nich bol Ivan Bartovič, najstarším Jozef Baláž. Okrem nich svoje spevácke

podujatia – členovia šurianskeho Občianskeho združenia „Vráťme mestu život“, ktoré sa v priebehu celého roka, od svojho vzniku, pre-

šurianskej MDŽ-ťky. Tým sa toto združenie, ktoré koná v intenciách svojho názvu - Vráťme mestu život, dostáva čoraz viac do podvedomia

zentuje organizovaním rôznych takýchto a podobných akcií. Či už to boli predchádzajúce - Medzinárodný deň matiek, alebo aj Stavanie Mája, ktoré sa konali v priestoroch

občanov, nielen Šurian, ale aj jeho príslušných častí, Kostolného Seku a Nitrianskeho Hrádku.

Združenie si takouto aktivitou (pokračovanie na str. 2)

veľkým zastúpením gitarového doprovodu. Hostom programu boli tanečné skupiny Pyramída, z Centra voľného času v Nových Zámkoch. Víťazkou súťaže a zároveň Šurianskym zlatým slávikom sa stala 16 ročná Michaela Juhászová z Nových Zámkov, druhé miesto obsadila 15 ročná Veronika Šebeňová zo Šurian a na treťom mieste skončila tiež Šurianka, iba 14 ročná Patra Jakubíková. Ocenení dostali okrem diplomov aj vecné dary.

Jarmila Šebeňová

Tento ročník sa vyznačoval

Medeřčina ožila...

(dokončenie zo str. 1)

postupne nakláňa na svoju stranu aj čoraz viac sponzorov a jeho členovia, na čele s Jánom Štarkom tým získavajú pre svoju organizá-

ketovou loptičkou do fliaš alebo beh cez prekážky. Všetky súťažiaci deti dostali sladkú odmenu ako - cukríky, napolitánky, čokoláda a tiež balóniky. A ako bonus CDV-nosiče s tematikou ako sa správať v cestnej premávke, spracované

ciu čoraz väčší kredit a vážnosť.

Na zorganizovaní uvedenej akcie sa k nim pridali aj – Občianske združenie KPOL 21, Metské kultúrne stredisko Šurany – Nitriansky Hrádok, Rybník Medeřčina a pomocnú ruku, i keď malým dielom, podalo aj novozámocké Občianske združenie Chýrník-

primerane ich veku. Priamo v jazere sa mohli spolu s rodičmi pozovať na vodných bicykloch. A... bolo toho oveľa viac.

Takpovediac, „zlatým klincom“ dňa bol let teplovzdušným balónom a súbežne bola prezentovaná aj ukážka z činností záchranárskej techniky a historického hasičské-

noviny tolerantnosti. Najväčšími sponzormi, okrem už spomínaných, boli - Kraft Foods Slovakia a.s., COOP Jednota SD Nové Zámky a Kompetná centrálna záchranná služba Gabčíkovo. Organizátori pripravili pre deti skutočne veľmi pestrý, bohatý a príťažlivý program, o čom svedčí najmä to, že do jednotlivých športových súťaží sa prihásilo veľa detí. Či už to bol skok vo vreci, hod lietajúcim tanierom, hod kri-

ho zásahu. Deti tak mali možnosť vyskúšať si naživo všetky tieto záchranárske činnosti, vrátane prístupu do všetkých zariadení, ako sú požiarna autá, hasičské striekačky, záchranné vozidlá a člny. Proste, bolo sa na čo pozeráť, bolo sa na čo tešiť a priamo si všetko vychutnať a užiť. Navyše, účastníkom tohto krásneho a vydatného podujatia prišlo aj pekné, takmer letné slnečné počasie.

Milan Kupecký

Zbohom škola! Začali sa prázdniny...

Je záver školského roka a na všetkých základných, stredných, do zamestnania. V každej škole toto záverečné

ale i vysokých školách sa žiaci lúčili so svojimi pedagógmi i navzájom, ako spolužiaci. Mnohí z nich

nastúpia následne na stredné odborné školy, ďalší budú pokračovať v štúdiu na vysokých školách, ba podaktorí nastúpia po prvý raz

lúčenie prebiehalo ináč, špecificky a svojsky, no často s nostalgickými spomienkami pri lúčení sa s kolektívom, s ďalším školským rokom, ale i s ľútosťou, ktorá mnohým tísila očiám slzy dojatia. Rozdali sa vysvedčenia a začali sa letné dvojmesačné prázdniny. Nám zostva už iba popriať všetkým žiakom i študentom, nech si užijú nastávajúce dni voľna v pohode, radosti, oddychu, načerpaním nových síl do ďalšieho obdobia, ktoré začne pre nich ako vždy začiatkom septembra.

-kup-

Rímsko-katolícke sviatky

Dátum	Typ sviatku	Názov sviatku
1.1.2011	PS	Slávnosť Panny Márie Bohorodičky
6.1.2011	PS	Zjavenie Pána
2.2.2011	NS	Obetovanie Pána
19.3.2011	NS	Sv. Jozef, ženích Panny Márie
25.3.2011	NS	Zvestovanie Pána
25.4.2011	NS	Veľkonočný pondelok
21.5.2011	PS	Nanebovstúpenie Pána
11.6.2011	PS	Najsvätejšie Kristovo telo a krv
13.6.2011	NS	Turíčný pondelok
19.6.2011	NS	Najsvätejšie Srdce Ježišovo
29.6.2011	PS	Sv. Peter a Pavol, apoštoli
5.7.2011	NS	Sv. Cyril a Metod
15.8.2011	PS	Nanebovzatie Panny Márie
8.9.2011	NS	Narodenie Panny Márie
15.9.2011	NS	Sedembolestná Panna Mária
1.11.2011	PS	Všetkých svätých
8.12.2011	PS	Nepoškvrnené počatie Panny Márie
25.12.2011	PS	Narodenie Pána
26.12.2011	NS	Sv. Štefan, prvý mučeník

PS - prikázaný sviatok NS - neprikázaný sviatok

okná a dvere

Slovaktual[®]

okná pre život

NOVÉ ZÁMKY
Zelezňá 20 (Výpalskaj)
Tel: 035/ 640 8840, 0908 713 576
e-mail: novezamky@slovaktual.sk

ŠURANY
Hasičská 29
Tel: 035/ 650 1282, 0902 950 841
e-mail: surany@slovaktual.sk

Sme tu pre Vás

Stredná odborná škola technická, Nitrianska 61, Šurany pripravuje v novom školskom roku 285 žiakov v maturitných odboroch s výučným listom: mechanik nastavovač, mechanik elektrotechnik a mechanik mechatronik.

Vzdelávanie v spomenutých študijných odboroch sa dnes uskutočňuje podľa aktuálnych školských vzdelávacích programov Informačná a spotrebná technika, Počítačom riadené obrábacie stroje, Strojárstvo a elektrotechnika v priemysle.

Je dôležité, že naši absolventi získavajú maturitné vysvedčenie s výučným listom. Firmy vysoko oceňujú odborníkov, ktorí majú teoretické vedomosti späté s praktickými zručnosťami.

Za 27 rokov svojej existencie vchovala SOŠt stovky odborníkov, ktorí nachádzajú uplatnenie v moderných firmách doma i v zahraničí. Priestory školy sa neustále vylepšujú, zdokonalujú, využívame projekty EÚ a VUC.

Máme 5 učební, v ktorých je výpočtová technika a internet.

Význam školy posilňuje jej spolupráca s firmami OSRAM Slovakia, a.s., Nové Zámky, Lindenmaier s.r.o Šurany, Muehlbauer Holding Nitra a desiatka ďalších firiem. Túto spoluprácu považujeme za veľmi dôležitú, pretože práve v nadväznosti na prax má činnosť našej školy hlavný zmysel. Je ocenením našej práce skutočnosť, že firma Muehlbauer prešla od spolupráce s inými školami k spolupráci s nami a práve na základe dobrých skúseností s našimi absolventmi, ktorí sa vo firme zamestnali. Z európskych prostriedkov a prostriedkov Nitrianskeho samosprávneho kraja škola získala finančné prostriedky na modernizáciu vo výške 872 116 € /26 274 900,- Sk/. To umožňuje škole nakúpiť moderné CNC stroje a „vynovit“ celý areál. S realizáciou začneme v tomto školskom roku.

Naši žiaci dosahujú výborné výsledky v celoštátnych súťa-

žiach, v jazykových a matematických olympiádach, ako i v súťažiach zručnosti. Náš žiak bol víťazom celoštátnej matematickej olympiády. Výborné výsledky dosiahli žiaci v rámci súťaží ZENIT. V školskom roku 2009/10 Lukáš Vacho získal 2.miesto v krajskom kole a v celoštátnom 6. miesto v SOČ v odbore elektrotechnika. Naši žiaci sú úspešní i v rôznych športových súťažiach na regionálnej a celoštátnej úrovni.

V tomto uplynulom roku sa na našej škole otvorila Národohospodárska fakulta Ekonomickej univerzity Bratislava externé štúdium v odbore verejná správa a regionálny rozvoj. Je to historická udalosť pre mesto i študentov stredných škôl zo širokého okolia.

Sme tu pre Vás. Záleží nám na spokojnosti tých, ktorí chcú veľa vedieť v oblasti strojárstva, elektrotechniky a mechatroniky. To všetko v úzkej súčinnosti s podnikmi, čo našim absolventom umožňuje získať prácu po ukončení štúdia.

Ing. František Tamašovič

Noc múzeí v Mestskom múzeu Šurany

V Mestskom múzeu v Šuranoch sa nedávno konal program Noci múzeí, do ktorého sa šurianske múzeum zapojilo už po tretíkrát. Okrem prehliadky stálej expozície mali návštevníci poslednú možnosť prehliadky výstavy o gen. Štefánikovi. V rámci programu sa k výstave premietal dokumentárny film M. R. Štefánik – Neuveriteľný osud. O 19. hodine odznela prednáška s prezentáciou správcu múzea RNDr. Miroslava Eliáša s názvom „Šuriansky cukrovar – známy a neznámy“, kde prítomnú verejnosť, približne 35 ľudí, oboznámil prednášajúci s najnovšími výsledkami historicko - archívneho bádania k starším dejinám cukrovaru. Téma nebola náhodná, ale úmyselná. V budúcom roku si pripomenieme už len symbolické 160. výročie založenia šurianskeho cukrovaru, k čomu M. Eliáš pripravuje knižnú publikáciu. Návštevníci z radov mladšej generácie mali možnosť vyplňať kvíz o predmetoch z múzejnej expozície, čo sa však neobišlo bez pozorného vnímania exponátov.

-mj-

Spomienky jedného z mnohých...

K nedávnym oslavám okrúhleho výročia založenia futbalu v Šuranoch

Keďže tento príspevok korešponduje s nedávnymi oslavami 80-teho výročia založenia futbalu v Šuranoch, dovoľujeme si ho uverejniť. V snahe do tejto histórie, ktorú písali mnohé futbalové generácie, aj „čímsi“ prispieť, čosi vypovedať, napísať. Hoci nepatrím som medzi tých takpovediac „vyvolených“ a obľúbených, už aj kvôli svojej charakteristickej povahe, no v Šuranoch som nejaké tie zápasy odohral, navyše (podľa mnohých odborníkov) futbal som vedel hrať na slušnej úrovni a ako Šuranec poznám tamojších ľudí, ich mentalitu....Proste bol som viac futbalistom, ako iba hráčom. Navyiac som bol až donedávna rekreačným a predtým dlhoročným aktívnym futbalistom a tiež odchovancom Šurian, kde som začal hrať už od žiackých družstiev, cez tzv. beniaminecké (Benjaminci), dorastenecké až po dospelých. Vyrastal som na známom Podzámečku, kde pobehovalo v tom čase veľa dobrých, mladých, talentovaných, šikovných futbalistov a to na tamojších pažitiach a lúkach (ktoré dnes už neexistujú), sa tu prehánali za loptou. Spomeniem niektorých z tých, ktorí to niekam vyššie dotiahli: Jožo Buranský (Hradec Králove), jeho brat Paľo, Miro Herda (AC Nitra) Pavol Benčo a Štefan Hradňanský (prezývaný Bulla) (Spartak Trnava). A viacerí ďalší... Totiž niekdajšie pažite boli vlastne „pláčkami“ na ktorých, historicky a generácie behali za tým guľatým čudom nespočetné „spolky“ chlapcov, čo boli pre nich začiatky dobrého základu nastúpiť neskôr v mužstve dospelých. Ich začiatky sa tu v rôznej obmene prelínali a zmiešavali, chlapci hrali väčšinou „na malé bránky“ denne až do večerných hodín, kým sa nezotmelo. Levická ulica si zmerávala sily s Hasičskou či Fabrickou ulicou, s Podzámečkom s „Cintornou“ ulicou, s „Barákom“, či „Argentínou“ - tou za železničným mostom. Mesto vtedy nemalo žiadny uličný klub.

Spolu sme šantili, pášli husi, kozy...hrali sme neraz proti sebe

i spolu, ako sme sa pred zápasom vybrali... Bolo to zaujímavé, možno si to mnohí ešte dnes dobre pamätajú...Veď napokon dialo sa to tak všade na vidieku a nie tak dávno.

Pamätám si, ako ma ako malého chlapca brával otec na futbal, hrávalo sa vtedy na prvom oficiálne postavenom ihrisku, povedľa bývalého Čádyoveho mosta, ktoré malo prívlastok štadión. Odtiaľ

sa potom „presťahovalo“ za humnú môjho rodného Podzámečku (kde podľa ešte žijúcich pamätníkov aj drotár zabľúdil). Okrem Podzámečku, Levickej, Hoštákov a Fabrickej ulice vyrastalo viacero dobrých futbalistov aj v prilahlej osade Argentína, - napríklad známy futbalový brankár Jano Danko, Fero Mucha, Viliam Augustín, Oskar Lehocký, Viliam Lehocký.... V súvislosti s Argentínou sa povráva, že Šuranci majú najdlhší most na svete, ktorý vedie do Šurian až do Argentíny. Tu kdesi sa zrodila moja túžba hrať futbal.

Nerád píšem o sebe, no dovoľte mi napísať ešte pár riadkov o mojom futbalovom pôsobení v Šuranoch. Vyrastal, žil, pracoval i športoval som dlhší čas v tomto rodnom meste, kde ešte aj v súčasnosti žije moja rodina. A hoci, ako sa vraví, nikto nie je doma prorokom s futbalom som v tomto mestečku začínal registrované ako žiak (mali sme tiež triedne

družstvo, a neskôr aj podnikové), neskôr som hral ako benjamín, dorastenec a potom ako dospelý. Prešiel som teda všetkými rôznymi vekovými kategóriami. Prvým mojím trénerom bol Michal (Miško) Urban, pod ktorého vedením trénovali veľmi talentovaní hráči, spolužiaci, kamaráti. V tejto súvislosti sa mi vybavila v pamäti jedna zaujímavá udalosť, ako pán Urban, ktorý nás mal nesmier-

ne rád, ako vlastné deti, nás učil spievať a povinne zaspievať vždy pred zápasom pieseň, ktorá znela: „Na šurianskom hrišti futbal len tak pišti, krídla dobre centrujú, spojky dobre strieľajú...“atď... Bolo to veľmi dojemné, verím že pre všetkých nás, veľmi pekné a nezabudnuteľné obdobie. Živo si pamätám aj na mnohé mená vtedajších vrstovníkov, z ktorých už mnohí nežijú či odsťahovali sa. Boli to spoluhráči a zároveň kamaráti ako – Jožo Matunák, Štefan (Ičko) Hozlár, Jožo Veselka (prezývaný Charo), Jano Pilek, Imro Váradí, Jožo Stano, bratia Jano a Juro Selickí, Viliam a Miro Herdoví, Domino Michalko, Béla Vendégh, Marián Banáš, Milan Kupecký, brat Karol, Béla Mentel, Rudo Filaga, Elo Nógly, Štefan Krajčík, s ktorými som striedavo hrával aj v doraste, kde sme vtedy mimochodom zohrali aj taký dvojzápas v Tvrdošoviach, keď sme súťažne nastúpili proti bratom Jo-

žovi a Lacovi Móderovcom, Gyurekovi, Jurajovi Szikorovi...neskôr slávnymi a známymi futbalistami. Bola to vtedy skutočne silná futbalová generácia. A neskôr si pamätám aj na tú staršiu garnitúru vynikajúcich futbalistov, z ktorých mnohí práve vtedy končili, keď som ja začínal - Jano Danko, hral aj za vtedajšie vojenské ATK Praha, Štefan Hradňanský, prezývaný Bulla - pôsobil napríklad v Trnave, bratia Ostrožlíkovi, Lehockí, brankár Fero Mentel (otec slávnejšieho Mira Mentela), Vlado Fábry, Pavol Benčo starší, Fero Bobota, Dodo Bóna, bratia Ján a Štefan Bóžikovi, Tóno Zajíček, Fero Tekely, Pišta Hozlár, Karol Ostrožlík, Paľo Buranský, Laco Ištvánik a niektorí ďalší. V doraste, pod vedením trénerov Laca Čeryho a Pištu-báčiho Nagya som toho veľa neodohral, ani v A-mužstve pod vedením trénera, trénerskej legendy nielen Slovenska, Pavla Domonkoša (Domi báčiho), pretože som futbal hral viac-menej pre zábavu. I napriek tomu malo o mňa záujem Partizánske, Piešťany, neskôr Palárikovo, (kde som odohral iba jednu sezónu) ktoré ako jediné dedinské mužstvo hralo v krajskej súťaži a meralo si sily s takými mužstvami ako boli v tom čase - Dunajská Streda, Petržalka, ČH Bratislava, Levice, Nové mesto nad Váhom, Hlohovec, Senica a prebojovali sa do nej neskôr aj Šurany, a kde sa v súvislosti so mnou udiala jedna kuriozita, na ktorú dodnes mnohí pamätníci spomínajú. V dresse Palárikova, v derby zápase so Šuranmi som dal hneď po úvodnom hvizde, asi v tretej sekunde, nepozornému brankárovi Šurian Jožkovi Stanovi gól z polovice ihriska. Čiže proti svojim rodákom a hneď z výkopu! Vyhrali sme tesne 2:1. Mnohí Šuranci mi to doteraz nevedia zabudnúť, hoci po rokoch je to úsmevné, a často sa na to pri podobných príležitostiach, spomína.

Možno iba tak pre zaujímavosť, hrával i trénoval som istý čas susedný Kostolný Sek, kedy sme sa prebojovali do vyššej súťaže a tiež v Nitrianskom Hrádku, kde som absolvoval veľa sústrední, tréningov, víťazstiev i prehier.

Najviac mi počas môjho aktívneho pôsobenia prekážali zákulisné „boje“ ťahy a machinácie, manipulácie s kartami, podplácanie, na (pokračovanie na str. 8)

Z listu čitateľa...

Na reguláciu potokov a riek sa treba pozrieť odbornejšie

Nedávno mi v hlave skrsla myšlienka ísť preveriť, prečo už nepočujem každé ráno poza hrádze prechádzať dve nákladné Tatry. Tie nákladné autá s výsuvným ramenom nútili moju zvedavosť každé

vodu spevu štebotavých operencov. Postupne som sa dostal k prvému úseku, kde som pomáhal nosiť na vzdialenosť asi 200 m jutové vrecia s mokrým pieskom. Dva rady vriec nestačili a tak sme museli pridať tretí.

vegetácia. V mysli mi prebehlo, že som určite na mieste, kde sa mala budovať hrádza. Aké však bolo moje sklamanie, pretože sa hlina dávala len na krátky úsek a aj to len na ten, kde museli zasahovať vrtulníky. Ako

by neurobila nové koryto na opravovanom úseku hrádze. Pokým tá hlina na povrchu bude osídlená rastlinami, ktoré ju koreňmi spevnia, môže ubehnúť niekoľko rokov. Lenže príroda dovtedy zrejme nebude čakať

ráno, keď som pilil drevo, aby otočila hlavu tým smerom, odkiaľ prichádzali tie zvuky hučiaceho motora. Dokonca jedna vždy spomalila na jednom úseku. Keďže som sa dočítal na jednom mestskom webe, že vraj majú opravovať úsek hrádze od mosta cez rieku Nitru, ktorý spája Ulany nad Žitavou so Šuranmi až po Nitriansky Hrádok, bolo mi to ticho nejaké podozrivé. Tak som sa vydal tým smerom, kde počas minuloročných povodní musela armáda ukladať na hrádzu vrecia s pieskom. Už keď som videl suché kolaje vyhlbené od áut, mal som zlé tušenie, že sa asi nepokračuje v práci. Šliapol som do pedálov ovievaný jemným vánkom, ktorý hladkal moju tvár za dopro-

Spokojní, že sme vtedy odvrátili hroziace preliatie hrádze, zrazu sme sa dozvedeli, že aj za Tenkým Hájom sa prelieva hrádza a že prídu vrtulníky. Pri prechode tým úsekom som videl, že je obrastené akýmsi mrlíkom alebo lobodou. Jedno viem, že s trávou to nemalo nič spoločné. Pokračoval som ďalej povedľa stromov Tenkého hája, predierajúc sa spleťou krátkych stebiel trávy. Musel som samozrejme zvýšiť silu pri pedálovaní, aby som nemusel zosadnúť z bicykla. Zo stromov šiel taký pokoj a osviežujúci chladný čerstvý vzduch ma na chvíľu preniesol do sveta romantikov z 19. storočia. Postupne som videl pred sebou akýsi holý hnedo sivý pás ako keby na ňom prestala rásť akákoľvek

som sledoval tie miesta, tak som neprehliadol ani fakt, že strmé strany hrádze boli ako keby do nich niekto robil pomocou kolíka malé kanáliky. Nie neboli to melioračné úpravy

a ktovie kedy nám zase pripraví také prevkapanie ako minulý rok. A radšej byť pripravený ako sa majú nakladať vrecia s pieskom, že sa majú dávať

hrádze, ale tí, ktorí ten úsek opravovali zrejme zabudli, že ak chcú aby mala hrádza schopnosť zachytať vodu, mala by mať súvislý trávnatý koberec, ktorý pôsobí ako špongia. Tieto kanáliky spôsobila práve dažďová voda, ktorá odtekala z povrchu hrádze pri prietzi mračien. Stačilo, aby sa naplnilo koryto rieky Nitra a prudká voda by odniesla nielen čerstvo navŕšenú hlinu, ale ktovie či

4 lopaty a dosť a ako ich následne ukladať na hrádzu. Mne to niekedy tak pripadá, že pokým nebudú zo Šurianskeho námestia Benátky a po kruhovej križovatke na námestí ľudia nebudú plávať na kusoch nábytku, tak budú stačiť aj takéto dočasné úpravy, ktoré síce stáli veľa peňazí, ale ak by sa pridalo ešte 100 Eur na trávu, tak by mohli byť ešte účinnejšie.

Igor Lastovka

Inzerujte u nás!

Naše novinové stránky môžete využívať aj na oslovenie svojich potencionálnych klientov!

Firmy, podnikatelia, organizácie, občania, odteraz sú Vám k dispozícii naše mestské noviny na plošnú reklamu, drobnú riadkovú inzerciu, formou platenej reportáže, rozhovoru a podobne. Svoje objednávky zasielajte buď telefonicky na čísla, mob.: 0907905537, 0905405312 alebo na e-mail: alfienko@gmail.com, stark.janko@gmail.com, m.kupecky@chello.sk. Sídlo združenia Vrátno mestu život sídli na ulici: Chalúpkova 7, 942 01 Šurany, kam môžete zasielať prípadne aj svoju korešpondenciu, vrátane príspevkov.

(kolektív redakcie)

História farnosti

Šurany sú vstupnou bránou do Nitrianskej a Žitavskej doliny. Sú prastarým ľudským sídlom. Svojou priaznivou polohou pri dolnom toku rieky Nitra lákali k obývaniu kmene rôznych kultúr a plemien. Bronzová kultúra, rímska, avarska zápolili o mestočko pri dolnom toku rieky Nitra. Popolnice, kosti, tehly s nápismi, sponky, náušnice, príbytkové jamy a iné archeologické nálezy poukazujú na dočasný pobyt niektorých privandrovaných skupín, ktoré sa tu nevedeli nikdy natrvalo uchýtiť.

Rušné dejiny Šurian sa priam ponúkali ku spracovaniu, ale všetkým záujemcom sa stávali do cesty veľké prekážky. Mestečko nikdy nemalo a ani nemá archív. Šľachtické rodiny, ktoré kedysi zbierali takýto materiál, dávno vymreli. Napríklad zo šurianskeho hradu zostalo sotva

niekoľko tehál a jeho jediný obraz sa ocitol v súkromnom majetku rodiny, ktorá býva v cudzine. Historia domus fary zhorela v búrkach Rákoczyho povstania. Napriek týmto ťažkostiam podujal sa šuriansky rodák Michal Matunák v r.1889 jako mladý bohoslovec na ťažkú a krásnu prácu, načrtnúť úryvky z dejín Šurian a zároveň ich školstva. Stal sa miestnym priekopníkom na neľahkej pôde miestnej histórie. Matunák sa vrátil ešte v niekoľkých článkoch uverejnených v novinách k svojej obľúbenej téme šurianskej histórie, ale obmedzný rozsah prameňov odradil ho pokračovať v začatej práci. Niekoľko nadšených jednotlivcov v Šuranoch však ďalej zhromažďovalo taré listiny, dokumenty a vykopávky, ktoré sa týkali Šurian a najbližšieho okolia. Bol dokonca pokus založiť miestne múzeum. Pokus však stroskotal.

Počas 2. svetovej vojny sa opäť pokúša zbierať dejiny Šurian do roku 1868 ThDr. Karol Markovič, šuriansky dekan. Vydá v roku 1943 knihu Dejiny Šurian do roku 1868. Ďalšími dvomi veľkými záujemcami a ohrancami historických

školy v Šuranoch, rodák z Chrováckeho Grobu. V roku 1968 vydávajú knihu Šurany, v ktorej spracovali svoje nazbierané materiály zo staršej i novej regionálnej histórie. V ďalších rokoch sa vydávajú už iba pamätné dokumenty pri rôznych

pamiatok Šurian sa stali Ladislav Zrubec – publicista, rodák zo Šurian a Viliam Nemček, bývalý riaditeľ Strednej všeobecnovzdelávacej

významných príležitostiach života mesta.

(archív)

Hodnotné knižné dielo o histórii mesta

Pri príležitosti dvoch významných výročí, ktoré si na Slovensku každý rok pripomínáme, vyšla pred pár rokmi v Šuranoch zaujímavá a hodnotná kniha, ktorej autorom je Mgr. Jozef Tamašovič. Okrem iného zachytáva ZAPOJENIE ŠURANCOV DO PROTIFAŠISTICKÉHO ODBOJA NA RÔZNYCH FRONTACH DRUHEJ SVETOVEJ VOJNY, v ZÁPADNEJ ČASTI ODBOJA. A tiež účasť vtedajších mladých Šurancov v tomto odboji, spolu so západnými (americkými a britskými) spojencými misiami.

V knihe „ZAPOJENIE SA ŠURANCOV DO PROTIFAŠISTICKÉHO ODBOJA V ROKOCH 1938-1945!“ sú opisované podrobné situácie a postoje občanov - Šurancov - našich predkov, otcov, dedov, ktorí sa pričínili o záchranu národných a demokratických ideálov pre dnešnú i budúce generácie, pripomínajúcich si v období tak významných jubileí ako sú výročia SNP a Duklianskej operácie a ukončenia II. svetovej vojny. V neposlednom rade ide o zachovanie si tradícií vlastenectva a znalosti svetových dejín v rokoch 1938-1945 a podielu občanov mesta na nich.

-koš-

Kultúrne podujatia v Nitrianskom Hrádku a v Kostolnom Seku

Ostatné dva týždne sa v kultúrnom zariadení Nitriansky Hrádok konali dve kultúrne podujatia.

Prvým veľkým podujatím bol Predvečer mája. O výdoby mája sa postarali deti zo Špeciálnej základnej školy v Nitrianskom Hrádku. Príhovor predniesla pani poslankyňa Ing. Andrea Heclová. V kultúrnom programe vystúpili členovia Klub dôchodcov z Nitrianskeho Hrádku. Máj postavili príslušníci Dobrovoľného hasičského zboru Nitrianskeho Hrádku za asistencie pána poslancu Pavla Cvika. Pre všetkých občanov po celý podvečer vyhrávala hudba a pripravené bolo aj malé občerstvenie.

Aj tento rok sme si tradične 8. mája pripomenuli Deň matiek. Slávnostné nedelné popoludnie patrilo sviatku všetkých mamičiek, babičiek a prababičiek. V príhovore sa všetkým matkám poďakoval pán poslanec Pavol Cvik. O kultúrny program sa postarali deti

z Materskej školy, Špeciálnej základnej školy a členovia Klubu dôchodcov z Nitrianskeho Hrádku svojimi pesničkami, básničkami a tancami. V závere pán primátor mesta Šurany Imrich Várady poďakoval a zaželal matkám všetko najlepšie k ich sviatku.

Oslava Dňa matiek patrí k neodmysliteľným sviatkom miestneho Klubu dôchodcov v Kostolnom Seku. Pri tejto krásnej príležitosti si naše mamičky mohli nielen zaspomínať, ale sa i vyžalovať, porozprávať... 10.mája o 14:00 hodine sa konalo aj stretnutie našich starých mám v Klube dôchodcov na Kostolnom Seku. Pani Júlia Nováková privítala prítomných, staré mamy pozdravil pán poslanec Ing. František Hatina, pán Karol Bartovič a deti zo základných škôl ich potešili svojimi básňami. Na záver stretnutia sme ponúkli malé občerstvenie.

Milada Šafárová,
Martina Hlavatá
Foto: Otto Malík

PRERUŠENÝ MONOLÓG

Limity sú nízke, preto treba telefonovať iba v súrych prípadoch – znel príkaz. V duchu sme najviac ľutovali kolegu Strakulu. Ten vždy postáva pri telefóne a nikdy nevie kedy má prestať. A keď telefonuje s manželkou, vtedy je nám do popuku. Iba trpezlivo počúva, počúva, počúva... Klopí oči, stokrát opakuje áno, áno, áno... Každému z nás sa sem-tam podarí súkromný hovor „zašit“, povýšiť ho na služobný, no Strakulovi nikdy. Je prsto dobrák.

Aj minule. Kolega ho vyvolal z výrobného porady do susednej miestnosti a oznámil mu : volá manželka! Skočil ako vystrelený. Opäť sme sa započúvali cez tenkú stenu do ich dialógu (hoci sa to nesluš), ktorý bol vlastne monológom. Na naše prekvapenie, monotónne „áno“ prerušil odporovacím „nie“. Neverili sme vlastným ušiam, takmer sme zmeraveli. Spozornel dokonca aj vedúci oddelenia, ktorý viedol poradu. Do jej ukončenia sme sa nedokázali sústrediť na prerokovávanú problematiku. Vrtalo nám všetkým v hlave ako sa dokázal odvážiť povedať manželke „nie“. Tolko odvahy!?

Rozuzlenie prišlo, keď sme sa okolo neho zhrkli ako krídla husí a zasypali ho zvedavými otázkami. Sklamanie však bolo na našej strane, keď Strakula do sala „vysypal“...povedal som „nie“, keď sa ma manželka spýtala, či sa mi nezumovalo počúvať ju... Milan Kupecký

Napísali ste nám...

Povodniam treba predchádzať preventívne

Nad Tatrou sa blýska, hromy divo bijú sú slová našej hymny, ktorá sa teraz veľmi hodí práve na tento Medardovský čas. Z televízie sa do našich obývačiek pozerajú rozporuplne tváriaci sa reportéri informujúci o tom ako v Malokarpatskom regióne z niekde nevinnej prietže mračien vznikla záplava a to taká, ktorá dokázala narobiť veľké škody na majetku a aj na dušiach obetí. Ak by sme šli do podstaty problému, možno by sme našli množstvo chýb, ktoré urobil človek, pretože si nevšimol dostatočne svoje prostredie alebo úradníci, ktorých obyvatelia pred touto situáciou zatvárali oči, sa teraz tvária prekvapene. Šurany a príslahlé obce ležia na rovinatej pôde, kde nie sú našťastie kopce, ktoré skôr teraz pôsobia ako šmykľavka pre dažďové kvapky. Tie sa po nich ohromnou silou a rýchlosťou kotúľajú dolu. Dostá vážnym problémom môže byť skôr nízka úroveň hrádze, ktorú sa snažia navýšovať pomocou ťažkej techniky. Nevieťm teraz ako práce pokračujú ďalej, lebo ešte donedávna som počul ísť poza hrádzu dva autobagry, ale v poslednom čase zostalo nejak ticho. Či by sa z nejakého dôvodu prerušili práce alebo autá zmenili svoju trasu, po ktorej chodili na miesto práce, neviem. Druhá sloha hymny sa začína vetou: -To Slovensko naše posiaľ tvrdo spalo. Ja si však myslím, že štúrovec Janko Matuska buď predbehol svoju dobu alebo veril svojmu národu tak, že mu týmito slovami vyslovil kompliment a v tretej slohe začína Už Slovensko vstáva, putá si strháva. Je tomu naozaj tak? A čo si myslíte o ľuďoch vo svojom okolí. Naozaj vstávajú a strhávajú si putá alebo zostávajú radšej dobrovoľne spútaní svojimi predsudkami a je pre nich pohodlnejšie ak spia? Ja mám práve ten dojem, že ľudia chcú spať a zostať spútanými. Je to vidieť hlavne vtedy keď chcú nejakí nadšenci, aby sa k ich iniciatíve pridala „nespokojná“ väčšina. Sú to ľudia, ktorí radi na všetko poukazujú prstom bez toho, že by sami niečo urobili. Ja som to nazval tak, že sú to ľudia, ktorí chcú zmenu v meste, lenže s rukami vo vrecku. Ak mu však v diskusnom príspevku odpíšem, že

nech sa pokúsi sám o tú zmenu, tak sa ho to dotkne, že prečo by mal on niečo robiť, keď mesto tu má na to platených ľudí a že on platí dane. Dane platíme skoro všetci a aj za odvoz komunálneho odpadu, ale navyše nie každý je ochotný svoje zarobené pe-

niez investovať do niečoho, aby tým mohol urobiť radosť inému v dobrej viere, že systémom „pošli ďalej“ aj ten ďalší sa pridá a bude pokračovať v tomto poslanstve. Skôr to končí tak, že takýchto ľudí označí spoločnosť za nejakých hlupákov a potom sa neskôr čudujú, že čo im neverili je naozaj pravda. Že sa dostali omnoho ďalej, než tá spiaca spoločnosť. Vystáva tu potom otázka, že by bolo treba toho hlupáka nejako zastaviť a vytvorila sa rôzne kolektívy. Členky alebo členovia tohto kolektívu sa nazývajú priateľmi aj keď to s významom tohto slova vôbec nesúvisí. Pretože ak členovia tohto kolektívu postupne začínajú spoznávať svoju „obeť“, zrazu ten ich kolektív dostáva vážne trhliny. V nedeľu som pozeral reprízu poviedkového filmu 3x s Miroslavom Donutilom a tam bol jeden príbeh nazvaný Pechfogel. Miroslav Donutil v ňom hral lekára, ktorému nikto nechcel prísť do ordinácie len preto, lebo o ňom pani v podaní herečky Nadi Konvalinkovej, narozprávala nepravdivé lži. Ľudia sa potom k nemu báli chodiť bez toho, že by si overili, či je to pravda. Nepripomína vám to situáciu v Šuranoch? Mne áno. Vidím v tom veľkú pararelu. Najhoršie to bolo pred voľbami, kedy sa šírili rôzne zaručené informácie

vyvolávajúce napätie. Ja to sledujem už veľmi dlho. No myslím, že sa to dá datovať do obdobia pred prevratu 1989, ktorý nazývame Nežná revolúcia. Ozaj a zamyslel sa niekto nad tým, či podobným spôsobom nevznikli aj základy Československej republi-

ky v roku 1918? Nevieťm, či je chyba v pohodlnosti Slovákov alebo sú to nejaké predsudky, či snaha hrať sa na niekoho, kým nie sme. Na Medzinárodný deň detí, na príslahlé lúke boli pristavené hasičské a policajné autá detská manéž a vláčik. Ľudia sa pozerali na túto scéneriu z balkónov, no nik ako keby nenabral odvahu prísť sa pozrieť alebo zobrať svoje malé ratolesti von. Čo som osobne obehel kopec verejných kultúrnych akcií, tak účasť

nebola príliš hojná. Že by ľudia nemali záujem o kultúru alebo chcú inú formu, iný program. Ak áno, tak prečo nedokážu prísť a povedať, že chceme to a to. Miesto toho len firflú a keď treba niečo pre tú zmenu urobiť, tak sa zbabelo skrývajú za roh steny a čakajú, či ten dotýčný, ktorého podpichli, aby sa šiel popáliť, niečo vybaví. Ak nie, tak sa mu ešte aj vysmejú. Keď robilo Mesto predvečer prvého Mája, tiež som nevidel príliš hojnú účasť jeho obyvateľov, ktorí by sedeli v blízkosti drevenej tribúny a hlasno tieskali Šurianskym súborom. Na druhej strane je zase iné ak chcete mestu a jeho obyvateľom pomôcť, potrebujú jednoduchú a aj bezfinančnú pomoc od predstaviteľov Mesta a oni vás odbijú. Je to také čudné, ale tu to žiaľ funguje tiež. Ako keby sa snažili, aby v ľuďoch zhasol ten oheň pre spoločnú vec, pretože sami nedisponujú nejakými kreatívnymi nápadmi ako pomôcť iným. Neuvedomujú si, že ak pomáham iným, pomáham sebe. Ak však pomáham len sebe, tak sa môžu moje zdroje, z ktorých som čerpal pomoc, vyčerpať a ja padnem potom do depresii. Každý túto vetu pochopí do výšky svojich duševných schopností a aj svojich záujmov. Ja som presvedčený o tom, že ak budú ľudia o sebe vedieť a spolupracovať na podobnom princípe, že každý dá do spoločnej kuchyne čo má, prácu, nápady, peniaze alebo kontakty, dá sa veľa vecí urobiť bez toho, aby sme sa museli ospravedlňovať vetou, „každý sa zakrýva takou plachtou na akú má“ alebo nemám čas teraz. V prvom rade však treba v sebe odbúrať predsudky a zase použijem slová piesne od Mariky Gombitovej. Hľadáme v sebe to čo nás spája, viac ako jeden sú predsa dvaja?

Igor Lastovka

Rozpis pohotovostných služieb lekární v Šuranoch na mesiac júl 2011

Deň	Dátum	Názov lekárne	Adresa	Tel. číslo
Sobota	2.7.2011	Zdravie	Družstevná 5, Šurany	035-6503 172
Nedeľa	3.7.2011	Zdravie	Družstevná 5, Šurany	035-6503 172
Utorok	5.7.2011	U milosrdného srdca	SNP 2, Šurany	035-6500 083
Sobota	9.7.2011	U milosrdného srdca	SNP 2, Šurany	035-6500 083
Nedeľa	10.7.2011	U milosrdného srdca	SNP 2, Šurany	035-6500 083
Sobota	16.7.2011	Laudanum	M.R.Štefánika 7, Šurany	035-6501 522
Nedeľa	17.7.2011	Laudanum	M.R.Štefánika 7, Šurany	035-6501 522
Sobota	23.7.2011	TILIA pharm	SNP 1, Šurany	035-6402 887
Nedeľa	24.7.2011	TILIA pharm	SNP 1, Šurany	035-6402 887
Sobota	30.7.2011	Zdravie	Družstevná 5, Šurany	035-6503 172
Nedeľa	31.7.2011	Zdravie	Družstevná 5, Šurany	035-6503 172

Lekárska pohotovostná služba sa poskytuje v Meste Šurany v sobotu, v nedeľu a vo sviatok od 8.00 hod. - 16.00 hod.

Čaro futbalu

Alfonz Kopačka je vášnivým fanúšikom futbalového mužstva rodnej obce družstevníka Kramličky. Aj dátum svojej svadby si pamätá iba podľa majstrovského zápasu Kramličky – Nevädzová, keď iba s námahou rozhodca unikol rozvášneným divákovi vbehnutím do kukurice vysadenej povedľa ihriska.

- Dnes pôjdem s tebou na futbal, - povedala mu jedného nedeľného popoludnia jeho polovička Amálka. – Anciaša jeho, som zvedavá, čo je to za šport, keď všetci chlapi sú kvôli nemu takí pojašení.

-Dobre, - súhlasil Alfonz, - práve dnes hráme derby zápas so susednými Puchlinkami. Na jeseň nás u nich veľmi dokopali, a tak máme čo naprávať. Ak chceš ísť, poponáhľaj sa! Nebude to koncert, ani divadlo, hoci sa obom občas veľmi podobá – dodal.

Keď prišli na ihrisko, práve skončil predzápas. Po krátkej prestávke, keď obe mužstvá vybehli na ihrisko, hľadisko ožilo. – Sudcovi mrkvu! Fuj sudca! – Hneď v úvode vykričlo niekoľko domácich skalných. Aj druhý tábor fanúšikov – hostia – dali o sebe vedieť. – Nebojte sa do nich! Doma im to zrátame! – Hostia zapálenými novinami dali domácim vedieť, že ich mužstvo „horí“. Domáci sa vyťahli s transparentom: „Dnes sú u nás hody, nedáme vám body!“ V trinástej minúte sa hostom nečakane podarilo dať gól. Znamenal nielen vedenie, ale bola aj signálom k bitke, ktorá medzi oboma tábormi trvala až do konca stretnutia. Skončilo sa napokon predsa len víťazstvom domácich 2:1 a rozhodca si ním zabezpečil odchod z ihriska so zdravou kožou.

- Ako sa ti páčilo stretnutie? – pýtal sa po jeho skončení Alfonz svojej Amálky. – Nevieam. Nesledovala som hru. No tá bitka, stála za to. Nabudúce ma musíš vziať opäť.

Jozko Prepisovačka

K nedávnym oslavám...

(dokončenie zo str. 4)

ktorom si väčšina rozhodcov „urobila“ živnosť. Určite aj to ovplyvnilo môj štart v oficiálnych súťažiach. A tieto negatívne poznatky by sa iste tiež nehodili na poblikovanie, hoci by boli

možno zaujímavejšie ako popisný antikvariát. Zažil som aj také momenty, keď šuriansky tréner nepostavil do základnej zostavy kľúčového hráča (Elemíra Nógyho) len preto, že sa na neho prišli

Lietadlo s futbalistami havarovalo. Hráči prišli k nebeskej bráne a svätý Peter ich odohnal so slovami: - V nebi niet miesta pre futbalistov. Chodte do pekla!

Smutní futbalisti sa pobrali dolu. Odrazu svätý Peter skríkol: - Váš stredný útočník je s vami? - Tu som, otec! - zvolal. - Ty môžeš ostať. - Peter ho láskavo pohladkal po hlave. - Videl som tvoju poslednú hru, ty nie si futbalista.

V polčase prvotligového stretnutia vo futbale príde za reportérom kapitán domáceho mužstva a hovorí mu: - Chlapci vám odkazujú, aby ste komentovali pomalšie, nevieme tak rýchlo hrať!

Zhovárajú sa dvaja znalci futbalu: - Futbalisti by sa mohli mnohému naučiť od žien. - Ako to myslíš? - Nuž napríklad klanie telom...

pozrieť lanári z prvotligovej Nitry. Elo bol v tom čase nominovaný aj do celoštátneho výberu mládežníckeho družstva, no namiesto neho poslali iného (!) Aj takí sú i boli medzi nami...Alebo domáci funkcionári neboli schopní povedať priamo trénerovi, že s ním nerátajú, ale napísali mu list, aby

šurianske A-mužstvo nastúpili traja dohola ostihani novozámockí legionári – Múčka, Solgay a Sáz v akomsi prestupovom truc-zápase voči materskému klubu. Bola to vtedy veľká „podívaná“ a pre mnohých fanúšikov nezabudnuteľný zážitok.

Osobne mám najkrajšie spomienky na rekreačný futbal - v Šuranoch, ale i v Nových Zámkoch. Hrávali sme ho poza školu, za záhradou, niekedy i na ceste, tajne mimo pracovného i po pracovnom čase, v telocvični, na školskom dvore, či ihrisku. Organizovali a hrali sme zmiešanú minifutbalovú ligu v Šuranoch, absolvovali sme nohejbalové turnaje. Spomedzi nás vzišli takí kvalitní šurianski futbalisti ako - Pavol Benčo mladší (Trnava) Miroslav Herda (Nitra), všetci traja bratia Fišaniví, ktorých sága v podobe ďalšej generácie stále pôsobí aj dnes vo vrcholovom futbale, Jozef Kupecký (Poděbrady) a ďalší. Mali sme vlastné mužstvo rekreačných futbalistov „Fluminense“... Viedem si o tom bohatú fotokroniku, archív...Aj o tom by mohla byť samostatná kniha. Nebol by problém napísať ju a možno ani vyrobiť, ale horšie distribuovať a predať...za vlastné peniaze.

Na záver by som rád dodal, že v každom z nás je kus životnej skúsenosti, histórie, každý z nás má ten svoj životný príbeh. Ide však predovšetkým o to, aby úda je o hráčoch, futbale z regiónu mesta, či obce boli pravdivé, dôveryhodné a netendenčné, o čo som sa v tomto mojom príspevku snažil.

Milan Kupecký

neprišiel na tréning. Smiešne? Zbabelé? Že? Posúďte.. Aj takí sme boli...

Veselšia spomienka vo mne rezonuje, na nezabudnuteľného, už spomínaného Dimi-báčiho Domonkoša, keď zakričal počas tréningu na futbalistu Víla Hozlára, ktorý sa vrazil na kónskom potahu idúc povedľa podzámečského ihriska: “Vili, kašli na robotu, futbal vyživí..alebo: „Kto včera bol s frajerkou do polnoci hrá iba počas!“ A keďže Domi-báči nevedel dosť dobre po slovensky, zabával nás dobrosrdečne aj svojimi skomolenými výrazmi.

Pamätný bol aj zápas, keď za

Zábavná šou

Oslavy okrúhleho výročia založenia futbalu v Šuranoch sa niesli v znamení futbalu. Najmä v začiatku, keď nastúpili proti sebe žiaci z prípraviek obce Tvrdošovce a Šurian a na záver, keď futbalisti šurianskeho A-mužstva nastúpili v prípravnom stretnutí proti hráčom Šale. Potom i medzitým to už bola zábavná šou v intenciách hodových vidieckych zápasov.

O zábavu sa postaral najmä komentátor celého podujatia, ktorý jednotlivé zápasy, či už starých pánov domácich proti hráčom Komjatic, alebo zápas tzv. osobností proti sponzorom klubu, komentoval vtipnými bonmotmi, čiže obecnosť, ktoré sa na oslavách zúčastnilo malo po celý ten čas o zábavu postarané. Čo možno najviac kvitovať, všetkým aktérom vrátane divákov, prišlo pekné slnečné počasie.

-cký-